



Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

9. studenoga 2017.*

„Žalba – Državne potpore – Članak 107. stavak 1. UFEU-a – Javna radiodifuzijska usluga – Mjere koje su danska tijela poduzela u korist danskog pružatelja radiodifuzijske usluge TV2/Danmark – Pojam „potpore koje dodjeljuju države članice ili koje se dodjeljuju putem državnih sredstava”

U predmetu C-656/15 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 7. prosinca 2015.,

Europska komisija, koju zastupaju B. Stromsky, T. Maxian Rusche i L. Grønfeldt, u svojstvu agenata, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg,

žalitelj,

koju podupire:

Nadzorno tijelo EFTA-e, koje zastupaju C. Zatschler, M. Schneider, Í. Isberg i C. Perrin, u svojstvu agenata,

intervenijent u žalbi,

a druge stranke u postupku su:

TV2/Danmark A/S, sa sjedištem u Odenseu (Danska), koji zastupa O. Koktvedgaard, *advokat*,

tužitelj u prvom stupnju,

Kraljevina Danska, koju zastupa C. Thorning, u svojstvu agenta, uz asistenciju R. Holdgaard, *advokat*,

Viasat Broadcasting UK Ltd, sa sjedištem u West Draytonu (Ujedinjena Kraljevina), koji zastupaju M. Honoré i S. Kalsmose-Hjelmborg, *advokater*,

intervenijenti u prvom stupnju,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta (izvjestiteljica), predsjednik vijeća, C. G. Fernlund, A. Arabadjiev, S. Rodin i E. Regan, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Wathelet,

* Jezik postupka: danski

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 30. svibnja 2017.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Europska komisija u svojoj žalbi zahtijeva djelomično ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 24. rujna 2015., TV2/Danmark/Komisija (T-674/11, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2015:684), kojom je taj sud, s jedne strane, poništio Odluku Komisije 2011/839/EU od 20. travnja 2011. o mjerama koje je Danska poduzela (C 2/03) u korist TV2/Danmarka (SL 2011., L 340, str. 1.; u daljnjem tekstu: sporna odluka) u dijelu u kojem je Komisija smatrala da su prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996., koji su posredstvom Fonda TV2 isplaćeni društvu TV2/Danmark, državne potpore i, s druge strane, u preostalom dijelu odbio tužbu društva TV2/Danmark A/S za djelomično poništenje te odluke.

Činjenice iz kojih proizlazi spor

- 2 TV2/Danmark je dansko društvo za radiodifuziju koje je osnovano 1986. Najprije je imalo oblik neovisnog državnog poduzeća, a zatim je preoblikovano u dioničko društvo, s računovodstvenim i poreznim učinkom od 1. siječnja 2003. TV2/Danmark je druga javna televizijska postaja u Danskoj, dok je prva Danmarks Radio.
- 3 Zadaća društva TV2/Danmark je produkcija i emitiranje nacionalnih i regionalnih televizijskih programa. To emitiranje može se, među ostalim, provoditi putem radijskih uređaja, satelita ili žičane veze. Obveze javne usluge koje se primjenjuju na društvo TV2/Danmark utvrđuje ministar kulture.
- 4 Osim javnih pružatelja radiodifuzijske usluge, na cjelokupnom danskom tržištu televizijskih usluga prisutni su i komercijalni pružatelji radiodifuzijske usluge. Među ostalim, potonje organizacije obuhvaćaju, s jedne strane, društvo Viasat Broadcasting UK Ltd (u daljnjem tekstu: Viasat) i, s druge strane, grupu koju čine društva SBS TV A/S i SBS Danish Television Ltd (u daljnjem tekstu: SBS).
- 5 TV2/Danmark izvorno je osnovan s pomoću državnog zajma s kamatama te se njegova djelatnost, kao i djelatnost društva Danmarks Radio, trebala financirati s pomoću prihoda od pristojbe koju plaćaju svi danski televizijski gledatelji. Zakonodavac je, međutim, odlučio da će društvo TV2/Danmark, za razliku od društva Danmarks Radio, moći također primati prihode od djelatnosti oglašavanja.
- 6 Nakon što je društvo SBS Broadcasting SA/Tv Danmark podnijelo pritužbu 5. travnja 2000., Komisija je ispitala sustav financiranja društva TV2/Danmark u Odluci 2006/217/EZ od 19. svibnja 2004. o mjerama koje je Danska poduzela u korist TV2/Danmarka (SL 2006., L 85, str. 1.; u daljnjem tekstu: Odluka TV2 I). Tom se odlukom obuhvatilo razdoblje od 1995. do 2002., a odnosila se na sljedeće mjere: prihode od pristojbe, prijenose sredstava iz fondova za financiranje društva TV2/Danmark (Fond TV2 i Radiofonden), iznose dodijeljene *ad hoc*, oslobođenje od poreza na dobit, izuzeće od plaćanja kamata i od povrata glavnice zajmova dodijeljenih društvu TV2/Danmark prilikom njegova osnivanja, državno jamstvo za poslovne zajmove kao i povoljne uvjete plaćanja naknade koju društvo TV2/Danmark plaća za upotrebu nacionalne frekvencije prijenosa (u daljnjem tekstu zajedno nazvane: predmetne mjere). Naposljetku, istraga Komisije odnosila se i na ovlaštenje dodijeljeno društvu TV2/Danmark da emitira na lokalnim mrežnim frekvencijama i na obvezu svih vlasnika kolektivnih odašiljača da na njima emitiraju javne programe društva TV2.

- 7 Nakon ispitivanja predmetnih mjera Komisija je zaključila da one predstavljaju državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, uz obrazloženje da sustav financiranja društva TV2/Danmark, čiji je cilj naknada njegovih troškova pružanja javnih usluga, ne ispunjava drugi i četvrti od ukupno četiri uvjeta koja je Sud utvrdio u svojoj presudi od 24. srpnja 2003., *Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415, u daljnjem tekstu, kada je riječ o tim uvjetima: uvjeti iz presude *Altmark*).
- 8 Komisija je, osim toga, odlučila da su navedene potpore, koje je Kraljevina Danska između 1995. i 2002. dodijelila društvu TV2/Danmark, spojive s unutarnjim tržištem u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a, osim iznosa od 628,2 milijuna danskih kruna (DKK) (oko 85 milijuna eura) koji je kvalificirala kao „prekomjernu naknadu”. Stoga je Kraljevini Danskoj naložila povrat tog iznosa s kamatama od društva TV2/Danmark.
- 9 Protiv Odluke TV2 I podnesene su četiri tužbe za poništenje koje su podnijeli, s jedne strane, društvo TV2/Danmark (predmet T-309/04) i Kraljevina Danska (predmet T-317/04) te, s druge strane, konkurenti društva TV2/Danmark, društva Viasat (predmet T-329/04) i SBS (predmet T-336/04).
- 10 Presudom od 22. listopada 2008., TV2/Danmark i dr./Komisija (T-309/04, T-317/04, T-329/04 i T-336/04, EU:T:2008:457) Opći sud poništio je navedenu odluku. U toj je presudi smatrao da je Komisija pravilno zaključila da zadaća pružanja javne usluge koja je povjerena društvu TV2/Danmark odgovara definiciji radiodifuzijskih usluga od općega gospodarskog interesa. Međutim, također je utvrdio da Odluka TV2 I sadržava nekoliko elemenata zbog kojih je nezakonita.
- 11 Tako, kao prvo, pri ispitivanju jesu li mjere iz Odluke TV2 I financirane državnim sredstvima, Opći sud utvrdio je da Komisija nije obrazložila zašto je prihode od oglašavanja iz 1995. i 1996. *de facto* smatrala državnim sredstvima. Kao drugo, Opći sud utvrdio je da se Komisijino ispitivanje ispunjenosti drugog i četvrtog uvjeta iz presude *Altmark* ne temelji na ozbiljnoj analizi konkretnih pravnih i gospodarskih uvjeta s obzirom na koje je utvrđen iznos pristojbe koji je primalo društvo TV2/Danmark. Odluka TV2 I stoga u tom pogledu nije bila obrazložena. Kao treće, Opći sud utvrdio je da Komisijine ocjene o spojivosti potpore s obzirom na članak 106. stavak 2. UEZ-a, osobito u pogledu postojanja prekomjerne naknade, također nisu bile obrazložene. Prema mišljenju Općeg suda, to nepostojanje obrazloženja posljedica je neprovođenja ozbiljnog ispitivanja konkretnih pravnih i gospodarskih uvjeta na kojima se temeljilo utvrđivanje iznosa pristojbe koji je primalo društvo TV2 tijekom razdoblja koje je bilo predmet istrage.
- 12 Nakon poništenja Odluke TV2 I Komisija je preispitala predmetne mjere. Tom se prilikom posavjetovala s Kraljevinom Danskom i društvom TV2/Danmark te je, osim toga, primila očitovanja trećih strana.
- 13 Nakon tog ispitivanja Komisija je donijela spornu odluku.
- 14 Ta se odluka odnosi na mjere poduzete u korist društva TV2/Danmark između 1995. i 2002. Ipak, Komisija je tijekom svojeg ispitivanja također uzela u obzir mjere dokapitalizacije poduzete u 2004., nakon donošenja Odluke TV2 I.
- 15 Komisija je u spornoj odluci ostala pri svojem stavu o kvalifikaciji predmetnih mjera kao „državnih potpora” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Najprije je smatrala da prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996. predstavljaju državna sredstva, a zatim je, provjerom postojanja selektivne prednosti, zaključila da predmetne mjere ne ispunjavaju drugi i četvrti uvjet iz presude *Altmark*. Međutim, iako je Komisija u Odluci TV2 I utvrdila da iznos od 628,2 milijuna DKK (oko 85 milijuna eura)

predstavlja prekomjernu naknadu koja nije u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a, u spornoj je odluci smatrala da je taj iznos primjerena kapitalna rezerva za društvo TV2/Danmark. U izreci te odluke navela je sljedeće:

„Članak 1.

Mjere koje je Danska poduzela od 1995. do 2002. u korist društva TV2/Danmark, u obliku prihoda od pristojbe i drugih mjera koje su predmet ove odluke, spojive su s unutarnjim tržištem u smislu članka 106. stavka 2. [UFEU-a].”

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 16 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 30. prosinca 2011. društvo TV2/Danmark pokrenulo je postupak radi djelomičnog poništenja sporne odluke.
- 17 Društvo TV2/Danmark zatražilo je od Općeg suda da poništi spornu odluku u dijelu u kojem je Komisija smatrala da predmetne mjere predstavljaju državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
- 18 Podredno, društvo TV2/Danmark zatražilo je od Općeg suda da poništi spornu odluku u dijelu u kojem je Komisija smatrala da:
 - sve predmetne mjere predstavljaju nove potpore;
 - prihodi od pristojbi koji su od 1997. do 2002. preneseni društvu TV2/Danmark, a zatim isplaćeni regionalnim postajama društva TV2/Danmark, predstavljaju državne potpore dodijeljene društvu TV2/Danmark;
 - prihodi od oglašavanja koji su 1995. i 1996., kao i tijekom likvidacije Fonda TV2 1997., preneseni iz navedenog fonda na društvo TV2/Danmark predstavljaju državne potpore dodijeljene društvu TV2/Danmark.
- 19 Opći je sud pobijanom presudom poništio spornu odluku u dijelu u kojem je Komisija smatrala da su prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996., koji su posredstvom Fonda TV2 isplaćeni društvu TV2/Danmark, državne potpore, a u preostalom dijelu tužbu je odbio.

Postupak pred Sudom i zahtjevi stranaka

- 20 Aktom podnesenim tajništvu Suda 12. veljače 2016., Nadzorno tijelo EFTA-e zatražilo je na temelju članka 40. trećeg stavka Statuta Suda Europske unije da mu se odobri intervencija u ovom predmetu u potporu zahtjevu Komisije. Odlukom od 11. ožujka 2016. predsjednik Suda prihvatio je taj zahtjev.
- 21 Svojom žalbom Komisija od Suda zahtijeva da:
 - ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem se sporna odluka poništava jer je Komisija smatrala da su prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996., koji su posredstvom Fonda TV2 isplaćeni društvu TV2/Danmark, državne potpore;
 - odbije u pogledu merituma treći dio tužbenog zahtjeva koji je društvo TV2/Danmark podredno istaknulo u prvom stupnju i
 - naloži društvu TV2/Danmark snošenje troškova.

22 Društvo TV2/Danmark od Suda zahtijeva da:

- odbije žalbu i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

23 Nadzorno tijelo EFTA-e od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem se poništava sporna odluka jer je njome utvrđeno da prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996. predstavljaju državne potpore i
- odbije u pogledu merituma treći dio tužbenog zahtjeva koji je društvo TV2/Danmark podredno istaknulo u prvom stupnju.

24 Društvo Viasat od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem se poništava sporna odluka kojom je utvrđeno da prihodi od oglašavanja koje je Fond TV2 1995. i 1996. prenio društvu TV2/Danmark predstavljaju mjeru potpore;
- odbije u pogledu merituma treći i podredni dio tužbenog zahtjeva društva TV2/Danmark u postupku pred Općim sudom i
- naloži društvu TV2/Danmark snošenje troškova.

25 Kraljevina Danska od Suda zahtijeva da odbije žalbu.

O žalbi

Argumentacija stranaka

- 26 U potporu svojoj žalbi Komisija ističe jedan žalbeni razlog, kojim u biti tvrdi da je Opći sud pogrešno protumačio pojam „državna sredstva” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a time što je smatrao da je Komisija prihode od oglašavanja iz 1995. i 1996., koji su posredstvom Fonda TV2 preneseni s društva TV2 Reklame A/S na društvo TV2/Danmark, pogrešno kvalificirala kao „državnu potporu”.
- 27 Komisija u tom pogledu smatra da je društvo TV2 Reklame, s obzirom na to da je bilo javno poduzeće čiji je jedini dioničar bila danska država, bilo u potpunosti pod nadzorom i na raspolaganju potonje, uz posljednju da su se sredstva tog društva trebala smatrati državnim sredstvima u smislu te odredbe.
- 28 Komisija osobito tvrdi da podrijetlo predmetnih sredstava nije relevantno za takvu kvalifikaciju i da to što su ta sredstva prvotno bila privatna ne znači da nisu državna sredstva.
- 29 Međutim, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točkama 208., 211. i 212. pobijane presude utvrdio da se sredstva trećih osoba, poput javnih poduzeća, smatraju državnim sredstvima samo ako su ih njihovi vlasnici dobrovoljno stavili na raspolaganje državi ili ako su ih se vlasnici odrekli i njima upravlja država.
- 30 Komisija također smatra da nije potrebno provjeriti izvršava li država nadzor nad predmetnim sredstvima jer nadzor države nad javnim poduzećem podrazumijeva da nadzire njegova sredstva.

- 31 Komisija tako smatra da je Opći sud u točkama 212., 214. i 215. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava time što je preusko tumačio pojam „nadzor” u okviru ocjene pitanja je li danska država posredstvom Fonda TV2 provodila nadzor nad sredstvima prenesenim s društva TV2 Reklame na društvo TV2/Danmark.
- 32 S tim u vezi Komisija tvrdi da odlučujući element nije odgovor na pitanje jesu li danska tijela, u predmetnom slučaju ministar kulture, stvarno raspolagala tim sredstvima i odlučivala o njihovoj uporabi, nego činjenica da su imala tu mogućnost. Tako okolnost da je u 1995. i 1996. ministar kulture odlučio prenijeti cjelokupnu dobit društva TV2 Reklame na Fond TV2 nije relevantna za odgovor na pitanje jesu li spomenuta sredstva bila pod nadzorom države, s obzirom na to da je potonja mogla odlučiti da se ta sredstva upotrijebe u svrhu različitu od takvog prijenosa.
- 33 Osim toga, prema mišljenju Komisije, Opći sud je u točkama 209. i 213. pobijane presude pogrešno protumačio presudu od 13. ožujka 2001., *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), i povukao neprimjerenu paralelu između te presude i ovog predmeta.
- 34 Nadzorno tijelo EFTA-e i društvo Viasat smatraju, kao i Komisija, da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da predmetni prihodi od oglašavanja nisu „državna sredstva” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a ni, slijedom toga, državna potpora u smislu te odredbe.
- 35 Društvo TV2/Danmark i Kraljevina Danska osporavaju argumentaciju Komisije.
- 36 Osobito tvrde da je nadzor Danske Države nad приходима od oglašavanja isplaćenima društvu TV2/Danmark posredstvom Fonda TV2 tijekom 1995. i 1996. bio teoretski jer je tim приходима bilo moguće raspolagati samo pod uvjetom da se najprije zadovolje potrebe financiranja društva TV2/Danmark i jer su u stvarnosti cjelokupni navedeni prihodi preneseni na to društvo.
- 37 Društvo TV2/Danmark i Kraljevina Danska smatraju da se Komisijino rasuđivanje temelji na pogrešnom tumačenju danskog prava.
- 38 Osim toga, društvo TV2/Danmark i Kraljevina Danska smatraju da Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je povukao poveznicu između okolnosti iz predmetnog slučaja i situacije u predmetu u kojem je donesena presuda od 13. ožujka 2001., *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160).
- 39 Naposljetku, Kraljevina Danska smatra da je razlika koju je Opći sud napravio između prihoda od oglašavanja prenesenih s društva TV2 Reklame na društvo TV2/Danmark posredstvom Fonda TV i sredstava od pristojbe za medije opravdana činjenicom da prvonavedeni potječu od plaćanja koja su privatni oglašivači izvršili društvu TV2 Reklame, a drugonavedeni od pristojbe koju je država naplaćivala kako bi osigurala financiranje danske javne radiodifuzijske usluge.

Ocjena Suda

- 40 Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, da bi se mjera mogla smatrati „potporom” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a moraju biti ispunjeni svi uvjeti iz te odredbe (vidjeti presudu od 17. srpnja 2008., *Essent Netwerk Noord i dr.*, C-206/06, EU:C:2008:413, t. 63. kao i navedenu sudsku praksu).
- 41 U navedenoj se odredbi navode četiri uvjeta. Kao prvo, mora biti riječ o državnoj intervenciji ili intervenciji putem državnih sredstava. Kao drugo, ta intervencija mora biti takva da može utjecati na trgovinu među državama članicama. Kao treće, ona mora davati prednost svojem korisniku. Kao četvrto, mora narušavati ili prijetiti da će narušiti tržišno natjecanje (vidjeti presude od 24. srpnja

2003., Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415, t. 75.; od 17. srpnja 2008., Essent Netwerk Noord i dr., C-206/06, EU:C:2008:413, t. 64. kao i od 19. prosinca 2013., Association Vent De Colère! i dr., C-262/12, EU:C:2013:851, t. 15.).

- 42 U predmetnom slučaju sporan je samo prvi od tih uvjeta.
- 43 Što se tiče tog uvjeta, koji se odnosi na to da prednost mora biti izravno ili neizravno dodijeljena putem državnih sredstava, valja podsjetiti da mjere koje ne podrazumijevaju prijenos državnih sredstava mogu ulaziti u pojam „potpore” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a (vidjeti osobito presude od 16. svibnja 2002., Francuska/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, t. 36.; od 30. svibnja 2013., Doux Élevage i Coopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, t. 34. kao i od 19. prosinca 2013., Association Vent De Colère! i dr., C-262/12, EU:C:2013:851, t. 19.).
- 44 Tako pojam intervencije „putem državnih sredstava” u smislu te odredbe, osim prednosti koje izravno dodjeljuje država, uključuje i prednosti koje država dodjeljuje posredstvom javnog ili privatnog tijela koje je ta država odredila ili osnovala radi upravljanja potporom (vidjeti presude od 13. ožujka 2001., PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, t. 58.; od 30. svibnja 2013., Doux Élevage i Coopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, t. 26. kao i od 19. prosinca 2013., Association Vent De Colère! i dr., C-262/12, EU:C:2013:851, t. 20.).
- 45 Naime, u okviru prava Unije ne može se dopustiti da se pravila o državnim potporama mogu zaobići samom činjenicom stvaranja samostalnih institucija zaduženih za dodjelu potpora (vidjeti presudu od 16. svibnja 2002., Francuska/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, t. 23.).
- 46 Osim toga, valja podsjetiti da u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda članak 107. stavak 1. UFEU-a obuhvaća sva novčana sredstva kojima se javne vlasti mogu zaista koristiti za potporu poduzećima, neovisno o tome pripadaju li ta sredstva trajno u državnu imovinu ili ne. Slijedom toga, čak i kada iznosi koji odgovaraju predmetnoj mjeri nisu u trajnom vlasništvu državne riznice, činjenica da oni cijelo vrijeme ostaju pod javnim nadzorom i stoga na raspolaganju nadležnim državnim tijelima dovoljna je da bi ih se kvalificiralo kao „državna sredstva” (vidjeti presude od 16. svibnja 2002., Francuska/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, t. 37.; od 17. srpnja 2008., Essent Netwerk Noord i dr., C-206/06, EU:C:2008:413, t. 70.; od 30. svibnja 2013., Doux Élevage i Coopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, t. 35. kao i od 19. prosinca 2013., Association Vent De Colère! i dr., C-262/12, EU:C:2013:851, t. 21.).
- 47 Iz toga slijedi da kada su sredstva javnih poduzeća pod nadzorom države i stoga njoj na raspolaganju, ta sredstva ulaze u pojam „državnih sredstava” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Naime, država ostvarivanjem vladajućeg utjecaja nad takvim poduzećima svakako može usmjeravati upotrebu njihovih sredstava za financiranje, po potrebi, posebnih prednosti u korist drugih poduzetnika (vidjeti u tom smislu presudu od 16. svibnja 2002., Francuska/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, t. 38.).
- 48 Okolnost da predmetnim sredstvima upravljaju subjekti odvojeni od javne vlasti ili da su privatnog podrijetla u tom pogledu nije relevantna (vidjeti u tom smislu presude od 2. srpnja 1974., Italija/Komisija, 173/73, EU:C:1974:71, t. 35. kao i od 8. svibnja 2003., Italija i SIM 2 Multimedia/Komisija, C-328/99 i C-399/00, EU:C:2003:252, t. 33.).
- 49 Kao što je to naveo Opći sud u točki 176. pobijane presude, tijekom 1995. i 1996. oglasni prostor društva TV2/Danmark nije prodavalo samo to društvo, nego treće društvo, TV2 Reklame, a prihod od te prodaje prenesen je na društvo TV2/Danmark posredstvom Fonda TV2.
- 50 U tom pogledu nije sporno da su, kao i društvo TV2/Danmark, TV2 Reklame i Fond TV2 bili javna poduzeća u vlasništvu danske države i da im je bilo povjereno upravljanje prijenosom prihoda od prodaje spomenutog oglasnog prostora na društvo TV2/Danmark.

- 51 Stoga, cijeli put koji su prelazili ti prihodi do njihova prijenosa na društvo TV2/Danmark bio je uređen danskim zakonodavstvom, na temelju kojeg su javna poduzeća koja je država posebno ovlastila imala zadaću upravljati spomenutim приходима.
- 52 Predmetni prihodi su prema tome bili pod javnim nadzorom i na raspolaganju državi, koja je mogla odlučivati o njihovoj uporabi.
- 53 Stoga, u skladu sa sudskom praksom Suda navedenom u točkama 43. do 48. ove presude, predmetni prihodi predstavljaju „državna sredstva” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
- 54 Iz toga slijedi da Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 220. pobijane presude smatrao da prihodi iz 1995. i 1996., koje je društvo TV2 Reklame ostvarilo prodajom oglasnog prostora društva TV2/Danmark i koji su preneseni na potonje posredstvom Fonda TV2, nisu državna sredstva i da ih je Komisija stoga pogrešno kvalificirala kao „državnu potporu”.
- 55 Kao što je već navedeno u točki 48. ove presude i protivno onomu što je navedeno u točki 211. pobijane presude, činjenica da su ti prihodi koji su proizlazili od oglašivača bili privatnog podrijetla nije bitna u tom pogledu i nije relevantna u kontekstu pitanja jesu li danske vlasti nadzirale te prihode.
- 56 Osim toga, Opći sud je pogrešno u točkama 208. i 212. pobijane presude smatrao da sredstva kojima upravljaju javna poduzeća, ako potječu od trećih osoba, mogu predstavljati državna sredstva samo ako su ih njihovi vlasnici dobrovoljno stavili na raspolaganje državi ili ako su ih se vlasnici odrekli i država je preuzela njihovo upravljanje.
- 57 Naime, protivno onomu što tvrdi Opći sud, takvo utvrđenje ne nalazi nikakvu osnovu u sudskoj praksi Suda.
- 58 Isto vrijedi u pogledu utvrđenja, navedenih u točkama 214., 215. i 217. pobijane presude, da je samo dio prihoda koji u skladu s odlukom ministra kulture nije prenesen na društvo TV2/Danmark mogao predstavljati državna sredstva i da nepostojanje obveze da se spomenuti prihodi Fonda TV2 svake godine prenesu na društvo TV2/Danmark nije moglo dovesti do drukčijeg zaključka.
- 59 Naime, kao što je bilo utvrđeno u točkama 49. do 52. pobijane presude, postojanje javnog nadzora nad predmetnim приходима od oglašavanja posljedica je činjenice da su tim приходима upravljala javna poduzeća u vlasništvu Danske Države. Osim toga, nesporno je da je na temelju danskog zakonodavstva ministar kulture mogao odlučiti da se ti prihodi upotrijebe u svrhu različitu od prijenosa na Fond TV2.
- 60 Naposljetku, situacija o kojoj je riječ u ovom predmetu nije usporediva s onom o kojoj je bila riječ u predmetu povodom kojeg je donesena presuda od 13. ožujka 2001., *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), u kojoj je Sud presudio da obveza privatnih opskrbljivača električnom energijom da električnu energiju iz obnovljivih izvora energije kupuju po utvrđenim minimalnim cijenama ne dovodi do izravnog ili neizravnog prijenosa državnih sredstava na poduzetnike koji proizvode tu vrstu električne energije (vidjeti presude od 13. ožujka 2001., *PreussenElektra*, C-379/98, EU:C:2001:160, t. 59.; od 17. srpnja 2008., *Essent Netwerk Noord i dr.*, C-206/06, EU:C:2008:413, t. 74. kao i od 19. prosinca 2013., *Association Vent De Colère! i dr.*, C-262/12, EU:C:2013:851, t. 34.).
- 61 Naime, potonji predmet odnosio se na privatne poduzetnike koje predmetna država članica nije ovlastila za upravljanje državnim sredstvima, već su oni bili obvezani na otkup iz vlastitih financijskih sredstava (vidjeti presude od 17. srpnja 2008., *Essent Netwerk Noord i dr.*, C-206/06, EU:C:2008:413, t. 74.; od 19. prosinca 2013., *Association Vent De Colère! i dr.*, C-262/12, EU:C:2013:851, t. 35. kao i rješenje od 22. listopada 2014., *Elcogás*, C-275/13, neobjavljeno, EU:C:2014:2314, t. 32.).

- 62 Osim toga, u spomenutom se predmetu dotična sredstva nisu mogla smatrati državnim sredstvima jer ni u jednom trenutku nisu bila pod javnim nadzorom (vidjeti presudu od 19. prosinca 2013., *Association Vent De Colère! i dr.*, C-262/12, EU:C:2013:851, t. 36. kao i rješenje od 22. listopada 2014., *Elcogás*, C-275/13, neobjavljeno, EU:C:2014:2314, t. 32.).
- 63 Međutim, kao što je već istaknuto, u ovom je predmetu riječ o javnim poduzećima, odnosno društvu TV2 Reklame i Fond TV2, koje je danska država osnovala, držala u vlasništvu i ovlastila za upravljanje prihodima od prodaje oglasnog prostora drugog javnog poduzeća, odnosno društva TV2/Danmark, tako da su se ti prihodi nalazili pod nadzorom i bili na raspolaganju Danske Države.
- 64 Slijedom navedenog, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 213. pobijane presude smatrao da je situacija o kojoj je riječ u ovom predmetu slična onoj o kojoj je bila riječ u predmetu u kojem je donesena presuda od 13. ožujka 2001., *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160).
- 65 U tim okolnostima valja prihvatiti jedini žalbeni razlog koji je Komisija istaknula u prilog svojoj žalbi i ukinuti pobijanu presudu u dijelu u kojem se sporna odluka poništava jer je Komisija smatrala da prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996. isplaćeni društvu TV2/Danmark posredstvom Fonda TV2 predstavljaju državne potpore.

O tužbi pred Općim sudom

- 66 U skladu s člankom 61. stavkom 1. Statuta Suda Europske unije, ako je žalba osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. On tada može sam konačno odlučiti o sporu ako stanje postupka to dopušta ili može vratiti predmet na odlučivanje Općem sudu.
- 67 U predmetnom slučaju Sud smatra da treba konačno odlučiti o tužbi za poništenje sporne odluke koju je podnijelo društvo TV2/Danmark.
- 68 U tom je pogledu dovoljno istaknuti da četvrti tužbeni razlog društva TV2/Danmark koji je istaknut u prilog trećem i podrednom dijelu tužbenog zahtjeva treba odbiti zbog razloga navedenih u točkama 43. do 64. ove presude.
- 69 Slijedom navedenog, tužbu društva TV2/Danmark treba odbiti.

Troškovi

- 70 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad je žalba osnovana i Sud sâm konačno odluči u sporu, Sud odlučuje o troškovima.
- 71 U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog poslovnika, koji se na temelju članka 184. stavka 1. tog poslovnika primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 72 Budući da nije uspjelo u postupku te s obzirom na to da su Komisija i društvo Viasat zatražili da društvo TV2/Danmark snosi troškove, treba mu naložiti da, osim vlastitih troškova, snosi i sve troškove nastale Komisiji i društvu Viasat u prvom stupnju i u okviru ovog žalbenog postupka.
- 73 Članak 140. stavak 1. Poslovnika, koji se na temelju članka 184. stavka 1. tog poslovnika također primjenjuje na žalbeni postupak, predviđa da države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove.

- 74 Kraljevina Danska, koja je bila intervenijent u prvom stupnju, snosi vlastite troškove.
- 75 U skladu s člankom 140. stavkom 2. Poslovnika, koji se na temelju članka 184. stavka 1. također primjenjuje na žalbeni postupak, Nadzorno tijelo EFTA-e snosi vlastite troškove ako intervenira u postupak.
- 76 Slijedom navedenog, Nadzorno tijelo EFTA-e, kao intervenijent u ovom žalbenom postupku, snosi vlastite troškove.

Slijedom navedenoga, Sud (prvo vijeće) proglašava i presuđuje:

- 1. Presuda Općeg suda Europske unije od 24. rujna 2015., TV2/Danmark/Komisija (T-674/11, EU:T:2015:684) ukida se u dijelu u kojem se poništava Odluka Komisije 2011/839/EU od 20. travnja 2011. o mjerama koje je Danska poduzela (C 2/03) u korist TV2/Danmarka jer je Europska komisija smatrala da su prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996., koji su posredstvom Fonda TV2 isplaćeni društvu TV2/Danmark, državne potpore.**
- 2. Tužba za poništenje koju je podnijelo društvo TV2/Danmark A/S protiv Odluke 2011/839 se odbija.**
- 3. Društvo TV2/Danmark A/S, osim vlastitih troškova, snosi sve troškove nastale Europskoj komisiji i društvu Viasat Broadcasting UK Ltd u prvom stupnju i u okviru ovog žalbenog postupka.**
- 4. Kraljevina Danska i Nadzorno tijelo EFTA-e snose vlastite troškove.**

Potpisi